

Konwencja
między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym
Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w
sprawie unikania podwójnego opodatkowania i
zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w
zakresie podatków od dochodu i od zysków
majątkowych

Rzeczpospolita Polska i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych;

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy Konwencja

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od zysków majątkowych, bez względu na sposób ich poboru, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od zysków majątkowych uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu albo od części dochodu, włączając podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomości.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:

a) w Zjednoczonym Królestwie:

- i) podatek dochodowy (the income tax),
- ii) podatek od spółek (the corporation tax), oraz
- iii) podatek od zysków majątkowych (the capital gains tax),
(zwane dalej "podatkiem Zjednoczonego Królestwa");

b) w Polsce:

- i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
- ii) podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej "podatkiem polskim").

4. Niniejsza Konwencja dotyczy również wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą pobierane przez którekolwiek Umawiające się Państwo obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw poinformują się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie "Zjednoczone Królestwo" oznacza Wielką Brytanię i Irlandię Północną, włącznie z jakimkolwiek obszarem poza wodami terytorialnymi Zjednoczonego Królestwa, na których na mocy jego prawa dotyczącego Szelfu Kontynentalnego i zgodnie z prawem międzynarodowym, Zjednoczone Królestwo może sprawować suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- b) określenie "Polska" oznacza Rzeczpospolitą Polską, włącznie z jakimkolwiek obszarem poza jej wodami terytorialnymi, na których na mocy jej prawa i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może sprawować suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- c) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Polskę lub Zjednoczone Królestwo;
- d) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób i nie obejmuje spółek osobowych;
- e) określenie "spółka" oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który traktowany jest jako osoba prawna dla celów podatkowych;
- f) określenie „przedsiębiorstwo” ma zastosowanie do prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej;
- g) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, kiedy statek morski lub statek powietrzny eksploatowany jest wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

- i) określenie "właściwy organ" oznacza:
  - i) w przypadku Zjednoczonego Królestwa, Komisarzy Przychodów i Cel Jej Wysokości lub ich upoważnionego przedstawiciela;
  - ii) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- j) określenie "obywatel" oznacza:
  - i) w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, każdą brytyjską osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę lub inny podmiot brytyjski niemający miejsca zamieszkania lub siedziby w jakimkolwiek innym państwie lub terytorium Commonwealth, pod warunkiem, że posiada prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie; oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową, stowarzyszenie lub inny podmiot utworzony na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie;
  - ii) w odniesieniu do Polski, każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo polskie oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Polsce;
- k) określenie "działalność gospodarcza" obejmuje wykonywanie wolnego zawodu i innej działalności o niezależnym charakterze.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie ma ono w tym czasie w przepisach prawnych tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu, z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu, miejsce utworzenia albo inne kryterium o podobnym charakterze, i obejmuje również to Państwo oraz jakąkolwiek jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże, określenie to nie obejmuje osoby, która podlega

opodatkowaniu w tym Państwie tylko dlatego, że osiąga ona dochód lub zyski majątkowe ze źródeł w nim położonych.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się zgodnie z następującymi zasadami:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat,

f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom, albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy albo prace budowlane lub instalacyjne stanowią zakład tylko wtedy, jeżeli trwają dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;

b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;

c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;

d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;

e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;

f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do e) niniejszego ustępu, pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli osoba – z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 niniejszego artykułu – działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa w Umawiającym się Państwie, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 niniejszego artykułu, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem maklera, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek

innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można je przypisać temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie, poprzez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i

był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. O ile w Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem, istnieje zwyczaj, ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody lub zyski majątkowe, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Dla potrzeb niniejszego artykułu, zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych obejmują:

a) zyski z dzierżawy, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych, oraz

b) zyski z użytkowania, utrzymywania lub dzierżawy kontenerów (włączając przyczepy i wyposażenie związane z transportem kontenerów) wykorzystywane w transporcie dóbr lub towarów,

jeżeli taka dzierżawa lub użytkowanie, utrzymywanie lub dzierżawa, w zależności od sytuacji, mają charakter uboczny w stosunku do eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, jednak tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału we wspólnym przedsięwzięciu.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa; albo

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa;

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwooma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy:

a) będą zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, jeśli osoba uprawniona do dywidend jest spółką mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie i posiada w dniu wypłaty dywidend nie mniej niż 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy i posiadała lub będzie posiadać takie udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty;

b) z zastrzeżeniem punktu a) niniejszego ustępu, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji) lub innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który według prawa Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z udziałów (akcji) i obejmuje również każdy dochód, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest traktowany jak dywidenda lub dystrybucja dokonywana przez spółkę.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność poprzez zakład w nim położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu położonego w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie udziałów (akcji) lub innych praw, z tytułu których dywidenda jest wypłacana, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu, jakiejkolwiek odsetki, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba uzyskująca odsetki ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli taka osoba jest osobą uprawnioną do odsetek i odsetki są wypłacane:

a) na rzecz Rządu Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, lub banku centralnego Umawiającego się Państwa lub jakiejkolwiek instytucji będącej w całości własnością Rządu Umawiającego się Państwa;

b) z tytułu pożyczki wszelkiego rodzaju przyznanej, zabezpieczonej lub gwarantowanej przez instytucję rządową w celu promocji eksportu;

c) w związku ze sprzedażą na kredyt jakiegokolwiek urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;

d) z tytułu jakiejkolwiek pożyczki udzielonej przez bank.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych. Określenie to nie obejmuje żadnego dochodu, który jest traktowany jak dywidenda zgodnie z postanowieniami artykułu 10 niniejszej Konwencji.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność poprzez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną lub powiązań między nimi a osobą trzecią, kwota wypłaconych odsetek przekracza, z jakiegokolwiek powodu, kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

8. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie wierzytelności, z tytułu której odsetki są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych wierzytelności.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli osoba uzyskująca należności jest osobą do nich uprawnioną, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radiu lub telewizji), wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność poprzez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym zakład jest położony.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną lub powiązań między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych przekracza, z jakiegokolwiek powodu, kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia

tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie praw, z tytułu których należności licencyjne są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

Artykuł 13

Zyski majątkowe

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 niniejszej Konwencji i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności:

- a) udziałów (akcji), innych niż akcje, które są przedmiotem znaczącego i regularnego obrotu na giełdzie, których wartość w całości lub w większej części związana jest bezpośrednio lub pośrednio z majątkiem nieruchomym położonym w drugim Umawiającym się Państwie, lub
- b) udziału w spółce osobowej lub truście, których aktywa składają się głównie z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, lub z udziałów (akcji), o których mowa w punkcie a) niniejszego ustępu,

mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem), mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo tego Państwa lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

6. Postanowienia ustępu 5 niniejszego artykułu nie ograniczają prawa Umawiającego się Państwa do opodatkowania, zgodnie z jego prawem, zysków z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku osiąganych przez osobę która ma i w jakimkolwiek czasie w ciągu poprzednich sześciu lat

podatkowych miała miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie lub osobę, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie w jakimkolwiek czasie w ciągu roku podatkowego, w którym własność majątku została przeniesiona.

Artykuł 14

Dochody z pracy najemnej

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 15, 17, 18 i 19 niniejszej Konwencji, pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w okresie dwunastu miesięcy rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, i

b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i

c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane za pracę najemną, wykonywaną na pokładzie statku morskiego bądź statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa może być opodatkowane w tym Państwie.

Artykuł 15

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu

członkostwa w radzie dyrektorów lub w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 16

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14 niniejszej Konwencji, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, wówczas taki dochód, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14 niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu powstającego w związku z wykonywaniem działalności artysty lub sportowca w Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub w głównej mierze finansowany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, jego jednostki terytorialnej, organu lokalnego lub instytucji rządowej.

Artykuł 17

Emerytury i renty

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 18 ustęp 2 niniejszej Konwencji, emerytury, renty i inne podobne wynagrodzenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, jednorazowe wypłaty w ramach systemu emerytalnego utworzonego w jednym Umawiającym się Państwie i wypłacane na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

Artykuł 18

Funkcje publiczne

1. a) Pensje, płace oraz podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Bez względu na postanowienia punktu a) niniejszego ustępu, takie pensje, płace lub inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
  - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
  - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. a) Jakakolwiek emerytura wypłacana lub pochodząca z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, lub jego jednostkę terytorialną albo organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Bez względu na postanowienia punktu a) niniejszego ustępu, taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i jest obywatelem tego Państwa.
3. Postanowienia artykułów 14, 15, 16 i 17 niniejszej Konwencji mają zastosowanie do pensji, płac i innych podobnych wynagrodzeń oraz do emerytur wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

Artykuł 19

Profesorowie, nauczyciele i pracownicy badawczy

1. Profesor, nauczyciel lub pracownik badawczy, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uczelni, w szkole pomaturalnej, szkole lub innej uznanej placówce oświatowej tego Umawiającego się Państwa, i który ma lub bezpośrednio przed przybyciem miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniony od podatku w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie, z tytułu wynagrodzenia za takie nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, przez okres nieprzekraczający dwóch lat od dnia jego pierwszego przybycia w tym celu, pod warunkiem, że takie wynagrodzenie podlega opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie ma zastosowania do wynagrodzenia uzyskiwanego w zamian za prowadzenie prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze nie są podejmowane w interesie publicznym, lecz głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 20

Studenci

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu, inne niż dochód wypłacany przez trust lub z majątku spadkowego w wyniku zarządzania tym majątkiem, bez względu na to gdzie powstają, osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które nie zostały objęte postanowieniami

poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu, nie będącego dochodem z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2 niniejszej Konwencji, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność poprzez zakład w nim położony i gdy prawo lub majątek, z tytułu których dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

3. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu a inną osobą lub powiązań między nimi a osobą trzecią, kwota dochodu, o którym mowa w tym ustępie przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między nimi bez tych powiązań (także w przypadku, gdy bez tych powiązań taka kwota nie powstałaby), wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów osoby, która nabywa lub posiada prawa, z tytułu których dochód jest wypłacany, było uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku takiego nabycia lub posiadania.

Artykuł 22

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Z uwzględnieniem postanowień ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w zakresie zaliczania na poczet podatku Zjednoczonego Królestwa podatku podlegającego zapłaceniu na terytorium poza Zjednoczonym Królestwem (które nie naruszają ogólnej zawartej tutaj zasady):

a) Podatek polski płacony, bezpośrednio lub przez potrącenie, na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z niniejszą Konwencją, z tytułu przychodów, dochodów lub należnych zysków ze źródeł położonych w Polsce (z wyłączeniem, w przypadku dywidend, podatku płaconego od zysków, z których dywidenda jest wypłacana) będzie zaliczony na poczet podatku Zjednoczonego Królestwa obliczonego w stosunku do tych przychodów, dochodów lub należnych zysków, w stosunku do których podatek polski został obliczony;

b) w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę w Polsce na rzecz spółki mającej siedzibę w Zjednoczonym

Królestwie, która kontroluje bezpośrednio lub pośrednio nie mniej niż 10 procent praw głosu w spółce wypłacającej dywidendy, zaliczenie to będzie obejmować (oprócz jakiegokolwiek podatku polskiego, który podlega zaliczeniu zgodnie z postanowieniami punktu a) niniejszego ustępu) podatek polski płacony przez spółkę z tytułu zysków, z których dywidenda jest wypłacana.

2. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji podlega opodatkowaniu w Zjednoczonym Królestwie, Polska zwolni taki dochód z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień punktu b) niniejszego ustępu.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski majątkowe, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12 lub 13 niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane w Zjednoczonym Królestwie, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków majątkowych tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Zjednoczonym Królestwie. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski majątkowe uzyskane w Zjednoczonym Królestwie.

c) Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, Polska może, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub zysków majątkowych takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

3. Dla potrzeb ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, przychody, dochody i zyski majątkowe osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, będą traktowane jako powstające ze źródeł położonych w tym drugim Państwie.

4. Bez względu na postanowienia poprzednich ustępów niniejszego artykułu:

a) Jeżeli zyski mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie wyłącznie na podstawie artykułu 13 ustęp 6 niniejszej Konwencji, wówczas to Umawiające się Państwo a nie drugie Umawiające się Państwo, będzie unikać podwójnego opodatkowania zgodnie z metodami określonymi w niniejszym artykule tak, jakby zyski pochodziły ze źródeł położonych w tym drugim Umawiającym się Państwie.

b) Jeżeli zyski mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie na podstawie artykułu 13 ustęp 1, 2 lub 3 niniejszej Konwencji, to

drugie Umawiające się Państwo a nie pierwsze wymienione Umawiające się Państwo będzie unikać podwójnego opodatkowania zgodnie z metodami określonymi w niniejszym artykule.

Artykuł 23

Ograniczenie stosowania zwolnienia

Jeżeli zgodnie z którymkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji, dochody lub zyski są zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, a zgodnie z obowiązującym prawem drugiego Umawiającego się Państwa w odniesieniu do tego dochodu lub zysków, osoba podlega opodatkowaniu w stosunku do kwoty, która została jej przekazana lub wypłacona w tym drugim Państwie, lecz nie w stosunku do pełnej kwoty dochodów lub zysków, to zwolnienie przysługujące zgodnie z niniejszą Konwencją w pierwszym wymienionym Państwie ma zastosowanie tylko do wysokości dochodów lub zysków, które zostały opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby, obywatele tego drugiego Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub 8, artykułu 12 ustęp 6 lub 7 lub artykułu 21 ustęp 3 lub 4 niniejszej Konwencji, odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania

lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Żadne postanowienie zawarte w niniejszym artykule nie może być rozumiane jako zobowiązujące którekolwiek Umawiające się Państwo do udzielenia osobom niemającym miejsca zamieszkania w tym Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, jakich Państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium lub jego obywatelom.

6. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do podatków, które są przedmiotem niniejszej Konwencji.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1 niniejszej Konwencji, właściwemu organowi tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, lub później, w ciągu sześciu lat liczonych od zakończenia roku podatkowego lub okresu podlegającego opodatkowaniu, którego dotyczy zaproponowany lub zastosowany sposób opodatkowania.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy lub inne proceduralne ograniczenia przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw, z wyjątkiem takich ograniczeń, które mają zastosowanie w celu wprowadzenia w życie takiego porozumienia.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zwalczania niewłaściwego stosowania postanowień niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które prawdopodobnie mogą mieć znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją, w szczególności w celu zapobiegania oszustwom oraz umożliwiania stosowania przepisów zapobiegających uchylaniu się od prawa. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2 niniejszej Konwencji.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych niniejszą Konwencją, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy interesów własności danej osoby.

Artykuł 27

Członkowie misji dyplomatycznych lub stałych przedstawicielstw oraz urzędów konsularnych

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom stałych lub dyplomatycznych misji lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie drogą dyplomatyczną o spełnieniu procedur wymaganych w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Konwencji. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu późniejszej notyfikacji i będzie miała zastosowanie:

a) w Zjednoczonym Królestwie:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;
  - ii) z zastrzeżeniem punktu a) podpunktu i), w odniesieniu do podatku od dochodu i podatku od zysków majątkowych, w roku rozliczeniowym rozpoczynającym się w dniu 6 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;
  - iii) w odniesieniu do podatku od spółek, w roku finansowym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;
- b) w Polsce:
- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;
  - ii) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych, do podatków należnych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

2. Postanowienia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i zysków majątkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 grudnia 1976 r. przestaną obowiązywać od dnia, w którym niniejsza Konwencja zacznie obowiązywać w odniesieniu do podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując notę w drodze

dyplomatycznej co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie obowiązywać:

- a) w Zjednoczonym Królestwie:
  - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;
  - ii) z zastrzeżeniem punktu a) podpunktu i), w odniesieniu do podatku od dochodu i podatku od zysków majątkowych, w roku rozliczeniowym rozpoczynającym się w dniu 6 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;
  - iii) w odniesieniu do podatku od spółek, w roku finansowym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;
- b) w Polsce:
  - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;
  - ii) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych, do podatków należnych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego, należycie upoważnieni przedstawiciele obu Umawiających się Państw podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Londynie dnia 20 lipca 2006 roku, w dwóch egzemplarzach, w językach polskim i angielskim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

**W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**W IMIENIU
ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA
WIELKIEJ BRYTANII
I IRLANDII PÓŁNOCNEJ**

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel związania nową umową

Obowiązująca dotychczas umowa została podpisana w roku 1976 w diametralnie odmiennej wewnętrznej i międzynarodowej sytuacji Polski. W nowych warunkach zaistniałych po roku 1989 zawarte w latach siedemdziesiątych umowy podatkowe nie odpowiadają współczesnym wymogom wynikającym z przystąpienia Polski do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), jak i Unii Europejskiej. Zachodzi potrzeba wynegocjowania nowych umów z głównymi partnerami gospodarczymi Polski. Umowy takie zostały już wynegocjowane z Republiką Federalną Niemiec, Królestwem Danii, Królestwem Niderlandów, Królestwem Belgii, Republiką Austrii i Królestwem Szwecji.

W chwili obecnej Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (dalej jako Zjednoczone Królestwo) jest bardzo ważnym partnerem Polski.

W związku z powyższym Rząd Rzeczypospolitej Polskiej już w 2004 r. rozpoczął renegecje umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania ze Zjednoczonym Królestwem. Ostatecznie nowa Konwencja w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych została podpisana w dniu 20 lipca 2006 r. w Londynie.

II. Stosunki polsko-brytyjskie

Stosunki polityczne

Od szeregu lat utrzymuje się wysoki poziom polsko-brytyjskich stosunków politycznych, na który składają się kontakty i wizyty na wszystkich szczeblach. Ich podstawą jest Wspólna Deklaracja Rządów RP i

Zjednoczonego Królestwa z dnia 24 kwietnia 1991 r., podpisana podczas wizyty państwowej Prezydenta RP Lecha Wałęsy w Zjednoczonym Królestwie.

W ostatnim czasie nastąpiła intensyfikacja dwustronnych kontaktów politycznych. W dniach 23-24 listopada 2005 r. na zaproszenie Premiera Tony Blaira wizytę oficjalną w Zjednoczonym Królestwie złożył Prezes Rady Ministrów RP Kazimierz Marcinkiewicz. W programie wizyty, obok rozmów z T. Blairem, znalazło się również spotkanie z Sekretarzem Stanu ds. Obrony J. Reidem. Premier RP wziął także udział w spotkaniu szefów rządów państw Grupy Wyszehradzkiej z T. Blairem w Budapeszcie w dniu 2 grudnia 2005 r.

W dniach 30-31 stycznia 2006 r. Minister Spraw Zagranicznych RP S. Meller złożył wizytę w Londynie, podczas której wziął udział w międzynarodowej konferencji ministerialnej w sprawie Afganistanu. W dniach 8-9 listopada 2005 r. odbyła się wizyta robocza Prezydenta RP A. Kwaśniewskiego z Małżonką w Zjednoczonym Królestwie. W programie wizyty znalazła się m.in. audiencja u królowej Elżbiety II, spotkanie z Premierem T. Blairem, a także wręczenie odznaczeń państwowych w Ambasadzie RP przedstawicielom Polonii brytyjskiej.

W dniach 27-29 marca 2006 r. wizytę w Zjednoczonym Królestwie złożył Wicepremier, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji L. Dorn, zaś w dniach 23-27 kwietnia 2006 r. odbyła się wizyta Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego Z. Ziobro. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego K. M. Ujazdowski uczestniczył w Londynie w dniach 20-21 maja 2006 r. w uroczystościach z okazji 65-lecia „Dziennika Polskiego” i „Dziennika Żołnierza” oraz 45-lecia „Tygodnia Polskiego”.

Do najważniejszych wizyt w Polsce przedstawicieli strony brytyjskiej w ostatnich latach należały wizyta Andrzeja, Księcia Yorku w Warszawie i Wrocławiu w dniach

9-11 września 2003 r. (w roli Specjalnego Przedstawiciela ds. Międzynarodowego Handlu i Inwestycji – został przyjęty przez Prezydenta, Premiera i Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej). Premier T. Blair wziął udział w I Kongresie Polskiego Forum Strategii Lizbońskiej w maju 2003 r. i zaangażował się w kampanię przed referendum w sprawie przystąpienia Polski do UE (czerwiec 2003 r.). Z kolei w dniach 28-30 kwietnia 2004 r. w Europejskim Szczycie Gospodarczym w Warszawie uczestniczył D. MacShane, Minister Stanu ds. Europejskich w FCO (brytyjskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych).

W dniach 30 lipca – 1 sierpnia 2004 r. wizytę w Polsce złożył Wicepremier John Prescott, który wziął udział w obchodach 60. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego, a także spotkał się z Prezydentem i Premierem RP. W listopadzie 2004 r. w Warszawie i Krakowie przebywał Książę Edward, Hrabia Wessexu z Małżonką, który został m.in. przyjęty przez Prezydenta RP. Delegacja brytyjska (Książę Edward, J. Straw, D. MacShane, Parlamentarny Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony I. Caplin) wzięła również udział w obchodach 60. rocznicy wyzwolenia obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau w dniu 27 stycznia 2005 r.

W dniach 16-17 maja 2005 r. w Warszawie odbył się III Szczyt Szefów Państw i Rządów Rady Europy, w którym Rząd brytyjski reprezentował Wicepremier

J. Prescott (odbył m.in. osobne spotkania z Prezydentem i Premierem RP). Wicepremier J. Prescott złożył również krótką wizytę w Warszawie w dniu 28 czerwca 2005 r. w charakterze specjalnego wysłannika Premiera T. Blaira na czas Przewodnictwa Zjednoczonego Królestwa w Radzie UE (spotkał się również z Prezydentem i Premierem RP). J. Prescott reprezentował Rząd i brytyjską Prezydencję Unii Europejskiej podczas obchodów 25-lecia powstania NSZZ „Solidarność” w dniu 31 sierpnia 2005 r. w Gdańsku. Wspólnie z Premierem RP M. Belką wziął udział w oficjalnej prezentacji polskiej wersji językowej raportu

Polsko-Brytyjskiej Komisji Historycznej, która odbyła się w dniu 1 września 2005 r. w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie.

W dniach 1-3 lutego 2006 r. odbyła się wizyta księżniczki Anny (Princess Royal) w Polsce, na zaproszenie UK's Northern Lighthouse Board oraz Gdańskiej Stoczni Remontowej S.A. im. J. Piłsudskiego, z okazji wodowania wybudowanego przez tę stocznię statku Pharos. Księżniczka odwiedziła Warszawę i Gdańsk, spotkała się również z Małżonką Prezydenta RP.

Kontakty międzyparlamentarne

W styczniu 2003 r. wizytę w Londynie złożyli przedstawiciele Komisji Europejskiej Sejmu oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej Senatu RP. W listopadzie 2003 r. w Polsce odbyła się wizyta studyjna delegacji Izby Gmin i Izby Lordów (Warszawa, Gdańsk, Kraków), a w dniach 2-4 czerwca 2004 r. wizyta delegacji brytyjskiej Izby Gmin z jej Przewodniczącym M. Martinem. W dniach 18-19 stycznia 2006 r. miała miejsce wizyta w Polsce delegacji Komisji Spraw Zagranicznych Izby Gmin Parlamentu brytyjskiego. W dniu 16 lutego 2006 r. w Sejmie i Senacie RP ukonstytuowała się Polsko-Brytyjska Grupa Parlamentarna (jej odpowiednikiem w Izbie Gmin jest All-Party Parliamentary Poland Group, której inauguracyjne spotkanie miało miejsce w dniu 7 czerwca 2005 r.).

Partnerzy brytyjscy wyrażają gotowość do stałych konsultacji z Polską w sprawach europejskich, polityki bezpieczeństwa (w tym walki z terroryzmem między-narodowym i proliferacją broni masowego rażenia), sytuacji w Iraku, polityki wschodniej Unii Europejskiej oraz bezpieczeństwa energetycznego. W 2000 r. ministrowie spraw zagranicznych obu krajów zainaugurowali program współpracy trójstronnej, której celem jest budowanie silniejszego partnerstwa między rozszerzoną Unią Europejską a jej nowymi wschodnimi sąsiadami. Trójstronna współpraca polega na dzieleniu się polskimi doświadczeniami z okresu dochodzenia do członkostwa w Unii Europejskiej. Program

skupia się na trzech głównych obszarach: budowie instytucji demokratycznych i społeczeństwa obywatelskiego, wymiarze sprawiedliwości i zarządzaniu granicami oraz rozwoju gospodarki rynkowej. Rząd brytyjski przeznaczył na projekty trójstronne znaczne środki, które polskie instytucje wykorzystały na realizację znaczących projektów we współpracy z partnerami białoruskimi i ukraińskimi.

Ważnym wydarzeniem w stosunkach polsko-brytyjskich było ogłoszenie 10 kwietnia 2003 r. raportu dotyczącego stanu wiedzy kolejnych rządów brytyjskich nt. zbrodni katyńskiej. Strona brytyjska po raz pierwszy w sposób oficjalny stwierdziła, że miała świadomość, że odpowiedzialność za zamordowanie polskich oficerów ponosi ZSRR. Wspomniana publikacja raportu Polsko-Brytyjskiej Komisji Historycznej miała przełomowe znaczenie, gdyż po 60 latach od zakończenia wojny Rząd Zjednoczonego Królestwa oficjalnie uznał wkład polskich matematyków i kryptologów oraz działań polskiego wywiadu w zwycięstwo aliantów nad III Rzeszą.

Stosunki polsko-brytyjskie w ostatnich latach w coraz większym stopniu uwzględniają postępujący od 1999 r. proces decentralizacji Zjednoczonego Królestwa. Znaczenia nabierają m.in. kontakty RP z autonomicznymi władzami Szkocji. W dniach 12-15 kwietnia 2000 r. miała miejsce – pierwsza w historii – oficjalna wizyta Ambasadora RP w Szkocji, bezpośrednio po rozpoczęciu prac Parlamentu Szkockiego i powołaniu rządu prowincji (Scottish Executive). Kolejna wizyta Ambasadora RP w Szkocji odbyła się dniach 12-15 marca 2005 r. Efektem wizyty było uznanie konieczności intensyfikacji kontaktów polsko-szkockich na szczeblu politycznym, włącznie z ewentualnością złożenia w Polsce wizyty przez Premiera Szkocji. W kwietniu 2004 r. wizytę w Polsce złożyła po raz pierwszy delegacja Parlamentu Szkockiego.

Stosunki gospodarcze

Stosunki gospodarcze między Polską a Wielką Brytanią regulowane są m.in. przez:

- Umowę o zapobieganiu podwójnemu opodatkowaniu z dnia 16 grudnia 1976 r.,
- Umowę o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji z dnia 8 grudnia 1987 r.,
- postanowienia Traktatu Akcesyjnego, które weszły w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Wymiana handlowa

W okresie ostatnich kilku lat polsko-brytyjska współpraca gospodarcza rozwija się wyjątkowo pomyślnie. W latach 2000-2004 (według statystyki brytyjskiej) średnioroczne tempo wzrostu wzajemnych obrotów handlowych kształtowało się na poziomie 9,5%. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że stałemu trendowi wzrostu obrotów handlowych towarzyszyła jednocześnie wysoka dynamika polskiego eksportu (średnio 18,2% rocznie), znacznie przekraczająca dynamikę importu (odpowiednio 1,5%). Pod względem wartości obrotów towarowych Polski z zagranicą Zjednoczone Królestwo plasuje się na wysokim, czwartym miejscu. Jest również czwartym rynkiem eksportowym Polski (2005). W 2003 r. po raz pierwszy od szeregu lat Polska uzyskała dodatni bilans handlowy w obrotach ze Zjednoczonym Królestwem.

W strukturze polskiego eksportu do Zjednoczonego Królestwa przeważają towary wysoko przetworzone, a dominującą pozycję stanowią maszyny i urządzenia mechaniczno-elektryczne, których udział wykazuje stałą tendencję wzrostową i stanowi obecnie ponad $\frac{1}{3}$ wartości całego eksportu do Zjednoczonego Królestwa. Wysokie tempo eksportu notuje się w odniesieniu do wyrobów sektora rolno-spożywczego (blisko trzykrotny wzrost), w tym przetworów mięsnych (wzrost o 50%), jakkolwiek jego poziom (63 mln GBP) nie jest jeszcze zadowalający. Na podkreślenie zasługuje ponad sześciokrotny wzrost wywozu metali nieszlachetnych. Znaczącą pozycję w eksporcie do

Zjednoczonego Królestwa stanowiły wyroby przemysłu meblarskiego, jednakże z uwagi na wcześniej już sygnalizowaną barierę surowcową, a w szczególności zmonopolizowaną pozycję sektora wytwórczego płyt wiórowych (bariera cenowa), jego dotychczasowy dynamiczny rozwój zostaje stopniowo wyhamowywany. Nadal wysoką pozycję w polskim eksporcie zajmują dostawy środków transportu, aczkolwiek nastąpił wyraźny spadek sprzedaży samochodów na korzyść dostaw części zamiennych.

Utrwała się tendencja wśród firm brytyjskich do przenoszenia produkcji komponentów i podzespołów do Polski. Polska staje się kluczowym rynkiem dla firm brytyjskich przenoszących swoje centra usługowe związane z prowadzeniem księgowości i zarządzaniem zasobami ludzkimi. W eksporcie do Zjednoczonego Królestwa dominującą rolę odgrywają duże firmy zagraniczne, które zainwestowały w produkcję w Polsce i teraz eksportują swoje wyroby na rynki Unii Europejskiej. Dotyczy to w głównej mierze sprzedaży samochodów, silników, koneskopów, wyrobów czekoladowych itp.

Polski eksport do Zjednoczonego Królestwa, jakkolwiek rozwijający się bardzo dynamicznie na przestrzeni ostatnich kilku lat, w dalszym ciągu stanowi marginalną pozycję brytyjskiego importu i nie odzwierciedla potencjału gospodarczego obu krajów.

Struktura towarowa polskiego eksportu do Zjednoczonego Królestwa w 2005 r.:

– maszyny i urządzenia	30,1%,
– środki transportu	18,3%,
– metale nieszlachetne i wyroby	7,2%,
– paliwa mineralne	5,2%,
– art. spożywcze	4,7%,
– produkty chemiczne	4,5%.

Zarówno tempo, jak i struktura polskiego importu ze Zjednoczonego Królestwa nie ulegają zasadniczym zmianom. Zdecydowaną przewagę mają towary wysoko przetworzone, tj. pojazdy, maszyny i urządzenia mechaniczne i elektryczne oraz produkty przemysłu chemicznego, w tym głównie farmaceutyki – łącznie ok. 50% udziału w imporcie. W okresie styczeń – luty 2006 r. zostało odnotowane wyhamowanie dynamiki polskiego eksportu (9,7%) i wzrost dynamiki importu (19,1%).

Struktura polskiego importu ze Zjednoczonego Królestwa w 2005 r.:

– maszyny i urządzenia	23,3%,
– produkty chemiczne	20,9%,
– środki transportu	13,4%,
– tworzywa sztuczne	10,1%,
– metale nieszlachetne	7,4%.

Rząd Zjednoczonego Królestwa wyraża zainteresowanie dalszym rozwojem stosunków gospodarczych z Polską jako strategicznym partnerem w regionie Europy Środkowo-Wschodniej oraz podkreśla wolę zintensyfikowania działań na rzecz wzrostu inwestycji brytyjskich w Polsce.

Wartość polsko-brytyjskich obrotów handlowych w latach 2003-2006:

	2003	2004	<i>Dynamika</i> 2003=100	2005 wstępne dane	<i>Dynamika</i> 2004=100	2006 I-II	<i>Dynamika</i> 2005=100
Obroty	4.625,8	5.596,6	121,0	6.495,8	116,1	1.085,1	112,3
Eksport	2.383,3	3.228,8	135,5	4.017,6	124,4	685,7	109,7
Import	2.242,5	2.367,8	105,6	2.478,2	104,7	399,4	119,1
Saldo	+140,9	+861,0	*	+1.539,4	*	+286,3	*

Wartości w mln euro – dane za Min. Gospodarki

Obiecująco przedstawia się kooperacja polskich i brytyjskich firm w niektórych sektorach przemysłu, w tym w dziedzinie przemysłu zbrojeniowego. Polskie Zakłady Lotnicze Sp. z o.o. w Mielcu kooperują z firmą British Aerospace Systems w zakresie produkcji oprzyrządowania,

części i podzespołów statecznika do samolotów Hawker 800XP, a także firmą GKN Aerostructures w zakresie wykonania oprzyrządowania i komponentów do samolotu Boeing 737. Huta Stalowa Wola S.A. od 1997 r. prowadzi kontakty handlowe i gospodarcze z firmami brytyjskimi. Przykładem mogą być kontakty z firmą GEC Marconi na dostawę systemów haubicznych. Zawarte umowy przewidują, że produkcja ww. systemów będzie stopniowo przenoszona do Polski.

Konsorcjum Airbus (którego udziałowcem jest BAE Systems) uczestniczyło w przetargu na dostawę samolotów dla PLL LOT. Z kolei firma Rolls-Royce zaoferowała PLL LOT silniki lotnicze typu Trent 1000 do przyszłych nowych samolotów, jak również pakiet serwisu i obsługi.

Brytyjskie inwestycje w Polsce

Wg stanu na dzień 31 grudnia 2004 r. wartość kapitału brytyjskiego zainwestowanego w Polsce wyrażała się kwotą 4337,23 mln USD, co daje Zjednoczonemu Królestwu 6. miejsce na liście zagranicznych inwestorów w Polsce (z tego na transakcje prywatyzacyjne przypada ok. 342 mln USD – 8. miejsce). Wśród największych inwestorów zagranicznych w Polsce na liście Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych 56 pochodzi ze Zjednoczonego Królestwa. Zadeklarowane plany inwestycyjne firm brytyjskich obecnych w Polsce wynosiły ponad 300 mln USD. Na koniec 2004 r. największym inwestorem brytyjskim w Polsce pozostawała firma TESCO PLC (z sektora handlu detalicznego). Łączne inwestycje tej firmy wyniosły 1 300,0 mln USD, co lokuje ją na 14. miejscu na liście największych inwestorów w Polsce.

Biorąc pod uwagę obecne i perspektywiczne zaangażowanie inwestorów brytyjskich, należy się liczyć z dalszym zwiększeniem inwestycji brytyjskich w Polsce. Dotyczy to m.in. firmy Bates Telecom Ltd., która poprzez Energis Polska uzyskała licencję na połączenia międzymiastowe w Polsce, inwestując dotychczas 176 mln USD i planując dalsze 125 mln USD w najbliższym czasie. Zaangażowanie inwestycyjne na poziomie 150 mln USD planuje Europa Distribution Center (Europa Park w

Mszczonowie k. Warszawy). Dotychczasowe tempo rozwoju w Polsce zapowiada TESCO, planując budowę kolejnych hipermarketów oraz centrów dystrybucyjnych. W styczniu 2004 r. Zarząd Portu Gdańskiego podpisał umowę dzierżawy ze spółką DCT Gdańsk Plc. Wstępne zaangażowanie kapitałowe firmy *DCT Gdańsk Plc* w budowę i eksploatację terminalu kontenerowego w Porcie Gdańskim szacowane jest na 200 mln USD.

Brak jest w Polsce, jak dotychczas, brytyjskiego sektora małych i średnich firm, obserwujemy jednak zwiększone zainteresowanie brytyjskich inwestorów rynkiem polskim, szczególnie wśród przedsiębiorstw średniej wielkości. Poszukują oni z reguły możliwości wykorzystania środków dostępnych z Unii Europejskiej przy rozpoczynaniu działalności na terenie Polski. Realną szansą na zwiększenie brytyjskich inwestycji bezpośrednich w Polsce wydaje się być wspomniane wyżej zjawisko przenoszenia funkcji pomocniczych dużych przedsiębiorstw (księgowość, zarządzanie zasobami ludzkimi, badania i rozwój itp.) do innych krajów (Business Process Outsourcing). Biorąc pod uwagę niższe koszty siły roboczej w Polsce, relatywną bliskość geograficzną oraz kulturową obu krajów, Polska wydaje się być atrakcyjnym partnerem do lokowania tego typu inwestycji. Zaobserwować można także bardzo duże zainteresowanie zakupem nieruchomości w Polsce przez obywateli brytyjskich.

Strona brytyjska wyraziła wolę współpracy i dzielenia się bogatymi doświadczeniami w zakresie wprowadzania systemu tzw. partnerstwa publiczno-prywatnego. System ten może przyczynić się do zwiększenia inwestycji zagranicznych, w tym brytyjskich, w Polsce.

Otwarcie rynku pracy w Zjednoczonym Królestwie

Wraz z otwarciem brytyjskiego rynku pracy z dniem 1 maja 2004 r. nastąpił znaczny wzrost zainteresowania eksportem polskich usług zarówno ze strony firm brytyjskich, jak i eksporterów polskich, jak również

zatrudnianiem obywateli polskich na rynku brytyjskim – czynnikiem sprzyjającym jest niska stopa bezrobocia w Zjednoczonym Królestwie oraz poparcie ze strony kół gospodarczych, ze względu na występujący brak siły roboczej w wielu sektorach gospodarki brytyjskiej.

W znaczącej liczbie przypadków pracownicy nowych państw członkowskich to osoby młode, bez rodzin, wykonujące prace w niskim przedziale płacowym i w znacznej mierze o charakterze czasowym. Jakkolwiek nie prowadzono systematycznych badań w tym zakresie, można założyć, że dla znaczącej grupy ww. osób praca w Zjednoczonym Królestwie ma charakter uzupełniający wobec braku możliwości zatrudnienia w kraju pochodzenia, gdzie pozostaje centrum interesów życiowych pracowników migrujących, ich rodziny i miejsce ewentualnej realizacji późniejszej kariery zawodowej.

Skutkiem otwarcia rynku pracy w Zjednoczonym Królestwie jest stale zwiększająca się emigracja obywateli polskich do tego kraju. Zawarta w obowiązującej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania metoda unikania podwójnego opodatkowania stanowi znaczące utrudnienie dla Polaków podejmujących pracę w Zjednoczonym Królestwie. Zgodnie z tą metodą dochody z pracy najemnej w Zjednoczonym Królestwie uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w Polsce są opodatkowane zarówno w Zjednoczonym Królestwie, jak i w Polsce, przy czym podatek zapłacony w Zjednoczonym Królestwie podlega odliczeniu od podatku do zapłacenia w Polsce. Należy zauważyć, że w Zjednoczonym Królestwie są znacznie niższe obciążenia podatkowe dla określonej wysokości dochodu z pracy najemnej, co powoduje konieczność dopłaty podatku w Polsce. W rezultacie sytuacja podatkowa polskich rezydentów pracujących w Zjednoczonym Królestwie jest niekorzystna w porównaniu z sytuacją polskich pracowników w innych państwach (np. sąsiedniej Irlandii) stosujących metodę wyłączenia z progresją, zgodnie z którą dochody przez nich uzyskane są zwolnione w Polsce z opodatkowania. Sytuacja ta stała się źródłem protestów polskich

środowisk polonijnych w Zjednoczonym Królestwie, a także szeregu interpelacji i interwencji Posłów do Sejmu RP i Senatorów, postulujących zmianę metody unikania podwójnego opodatkowania w nowej polsko-brytyjskiej konwencji podatkowej.

II. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Nowa polsko-brytyjska konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania oparta jest o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (OECD lipiec 2005).

Najważniejsze zmiany w stosunku do obowiązującej umowy:

- 1) Podstawową zmianą jest zastąpienie w art. 22 Konwencji „Unikanie podwójnego opodatkowania” metody odliczenia proporcjonalnego metodą wyłączenia z progresją.

Metoda odliczenia proporcjonalnego oznacza, że dochód uzyskany za granicą jest opodatkowany w kraju miejsca zamieszkania podatnika, jednak podatek zapłacony za granicą jest odliczany od podatku należnego w kraju, odliczenie to nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w państwie obcym.

Ustalenie wysokości podatku w takim przypadku składa się z trzech etapów. Na początku zsumowaniu podlegają dochody osiągnięte przez podatnika ze źródeł przychodów położonych na terytorium Polski z dochodami ze źródeł przychodów położonych poza terytorium Polski. Następnie od sumy tak obliczonych dochodów oblicza się podatek dochodowy według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. W trzecim etapie od wyżej obliczonego podatku odejmuje się kwotę podatku równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć części podatku, która proporcjonalnie przypada na dochody osiągnięte ze źródeł położonych poza

terytorium Polski w stosunku do wszystkich opodatkowanych dochodów podatnika.

Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że państwo, w którym podatnik ma miejsce zamieszkania, wyłącza z opodatkowania te jego przychody, które zgodnie z umową mogą być opodatkowane w państwie źródła. Przy metodzie wyłączenia z progresją państwo miejsca zamieszkania podatnika ma prawo przy ustalaniu podatku od pozostałego jego dochodu zastosować stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby odnośne przychody nie zostały w tym kraju wyłączone spod opodatkowania.

Ustalenie wysokości podatku w takim przypadku następuje w czterech etapach. Do dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym dodaje się dochody zwolnione z opodatkowania. Do tak uzyskanej sumy dochodów oblicza się kwotę podatku według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. Następnie oblicza się stopę procentową podatku wyrażającą stosunek kwoty podatku do łącznego dochodu. Wreszcie uzyskaną w ten sposób stopę procentową podatku stosuje się, jako stawkę podatkową, tylko i wyłącznie do tych dochodów podatnika, które nie są zwolnione od podatku.

Zdecydowana większość umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarta przez Polskę przewiduje jako metodę zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu wyłączenie z progresją.

- 2) W art. 10 Konwencji wprowadzono nową stawkę podatku u źródła od dochodu z wypłacanej dywidendy. W obecnie obowiązującej umowie stawka ta wynosi 15% kwoty dywidendy brutto, natomiast Konwencja przewiduje podatek u źródła w wysokości 10% kwoty dywidendy brutto.

Ponadto przepisy art. 10 Konwencji zostały dostosowane do postanowień dyrektywy 2003/123/WE z dnia 23 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 90/435/EWG wprowadzającej wspólny system opodatkowania dochodów powiązanych spółek mających siedzibę w

różnych państwach Unii Europejskiej, związany z wypłacanymi dywidendami lub innymi należnościami z tytułu udziałów w zyskach osób prawnych, a tym samym są zgodne z ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych. Zgodnie z przepisami powyżej wskazanych aktów prawnych zwolnione z opodatkowania u źródła są dywidendy wypłacane na rzecz zakładów spółek powiązanych. Określony przepisami dyrektywy 2003/123/WE próg udziałów w kapitale spółki wypłacającej dywidendę uprawniający do skorzystania ze zwolnienia z podatku pobieranego źródła wynosi 20%, od dnia 1 stycznia 2007 r. ulegnie on obniżeniu do 15%, a od dnia 1 stycznia 2009 r. do 10%. Art. 10 Konwencji przewiduje 10% próg udziałów w kapitale spółki wypłacającej dywidendę.

Jednocześnie przepisy art. 10 Konwencji są spójne z orzeczeniem ETS z dnia 17 października 1996 r. w sprawie Denkvit. Skorzystanie przez spółki państw członkowskich Unii Europejskiej ze zwolnienia z opodatkowania u źródła wypłacanej dywidendy, uzależnione jest od spełnienia określonych warunków przedstawionych w dyrektywie. Jednym z nich jest wymóg bezpośredniego posiadania udziałów w kapitale spółki wypłacającej przez minimum dwa lata. Zgodnie z orzeczeniem ETS warunek nieprzerwanego dwuletniego okresu posiadania udziałów jest spełniony również, jeżeli przed wypłatą dywidendy spółka nie posiadała tych udziałów przez dwa lata, ale zamierza utrzymywać je w dalszym ciągu po uzyskaniu dywidendy.

- 3) W przypadku dochodu z odsetek umowa z 1976 r. przewiduje w art. 11 opodatkowanie wyłącznie w kraju miejsca zamieszkania lub siedziby ich właściciela, natomiast postanowienia Konwencji stanowią, że tego typu dochód będzie podlegał także opodatkowaniu u źródła stawką 5% kwoty brutto wypłacanych odsetek.
- 4) Konwencja w art. 12 wprowadza także odmienne uregulowanie w zakresie opodatkowania należności licencyjnych. W tym przypadku dokonano zmiany stawki podatkowej podatku u źródła z 10% kwoty

należności licencyjnych brutto na 5% kwoty należności licencyjnych brutto.

- 5) W Konwencji przewidziano również przepisy zapobiegające uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania (art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 7 oraz art. 23).
- 6) Konwencja, w ślad za aktualną wersją Modelowej Konwencji OECD, nie zawiera przepisów dotyczących opodatkowania dochodów uzyskanych z wolnych zawodów.
- 7) W art. 26 Konwencji rozszerzona została klauzula wymiany informacji podatkowych na wszystkie podatki bez względu na ich rodzaj i nazwę. Zmiana ta jest zgodna z obowiązującą treścią Modelowej Konwencji OECD. Obowiązująca umowa przewiduje w art. 26, że wymiana informacji podatkowych może obejmować wyłącznie przepisy wewnętrzne dotyczące podatków od dochodu i zysków majątkowych w takim zakresie, w jakim są one zgodne z przepisami tej umowy.

Pozostałe postanowienia Konwencji:

- 1) W art. 5 Konwencji, podobnie jak w postanowieniach starej umowy, warunkiem uznania placu budowy za zakład jest prowadzenie prac budowlanych lub instalacyjnych przez okres dłuższy niż 12 miesięcy.
- 2) Zgodnie z art. 6 Konwencji dochód z majątku nieruchomego może być opodatkowany w państwie, w którym majątek ten jest położony. Taką samą zasadę zawierał art. 6 obowiązującej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.
- 3) Zgodnie z art. 8 Konwencji zyski przedsiębiorstwa umawiającego się państwa osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie. Przepis ten różni się od postanowień art. 8 obowiązującej umowy, który wskazywał, że zyski z transportu międzynarodowego są opodatkowane wyłącznie w państwie faktycznego zarządu przedsiębiorstwa. Jednakże należy zauważyć, że ponieważ zgodnie z art. 4 ust. 3 Konwencji o rezydencji przedsiębiorstwa rozstrzyga właśnie miejsce faktycznego zarządu, nowa regulacja w praktyce będzie stosowana w ten sam sposób jak postanowienia obecnej umowy.
- 4) Art. 13 Konwencji dotyczy opodatkowania zysków majątkowych, stanowiąc, podobnie jak obowiązująca umowa, że zyski z przeniesienia własności nieruchomości mogą być opodatkowane w państwie, w którym nieruchomość ta jest położona.
- 5) W art. 17 Konwencji przewidziano, że dochody z emerytur, rent i innych podobnych wynagrodzeń wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w jednym państwie mogą być opodatkowane wyłącznie w tym państwie. Jedynym wyjątkiem od tej zasady są wypłaty jednorazowe dokonane w ramach systemu emerytalnego, które mogą być opodatkowane wyłącznie w państwie wypłacającym.

- 6) Konwencja zawiera również przepisy dotyczące opodatkowania dochodów z pracy najemnej, dochodów z tytułu członkostwa w zarządzie lub radzie nadzorczej spółki, dochodów artystów i sportowców, profesorów, nauczycieli, pracowników badawczych, studentów. W tym zakresie postanowienia Konwencji nie odbiegają zasadniczo od treści obowiązującej polsko-brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

III. Skutki wejścia w życie Konwencji

Szacuje się, że zmiana metody unikania podwójnego opodatkowania będzie miała ujemny skutek dla dochodów sektora finansów publicznych, w zakresie wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, rzędu kilkudziesięciu milionów złotych. Należy przy tym zaznaczyć, że niemożliwe jest dokładne obliczenie skutku na podstawie danych z deklaracji podatkowych, ponieważ wpływy z podatku dochodowego od osób fizycznych płaconego na ogólnych zasadach, zgodnie z klasyfikacją dochodów budżetowych, są księgowane w jednej kwocie. Ponadto w zeznaniach podatkowych kwota dochodów uzyskanych z tytułu pracy najemnej za granicą i w Polsce wykazywana jest łącznie w jednej rubryce, a podatek płacony jest od łącznej sumy dochodów. Nie można zatem wyodrębnić kwoty podatku zapłaconego od wynagrodzeń polskich rezydentów uzyskanych z pracy za granicą.

IV. Tryb związania się przez Rzeczpospolitą Polską Konwencją

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ spełnia ona przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Postanowienia Konwencji określają stawki i zasady opodatkowania dochodu i majątku w stosunkach dwustronnych ze Zjednoczonym Królestwem. Stanowi to zgodnie z art. 217 Konstytucji dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

1. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji.

Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Zjednoczonym Królestwem oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-brytyjskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

2. Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

Postanowienia projektu Konwencji nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

3. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.